

Завгородній І.В., Літовченко О.Л.

ІНДИВІДУАЛЬНА ОСВІТНЯ ТРАЄКТОРІЯ У ВИВЧЕННІ ОСНОВ ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

У зв'язку зі швидкими темпами техногенного розвитку суспільства, упровадженням інноваційних технологій трудової діяльності людства, глобальними змінами навколишнього середовища і, як наслідок, появою нових спрямувань та завдань, на сьогодні ринок праці висуває нові вимоги до молодих спеціалістів з вищою освітою [1–3]. Європейські освітні стандарти направлені на формування нового типу спеціалістів, які здатні успішно працювати в умовах сучасності, а конкурентоспроможність стала визначатися володінням відповідними компетенціями, що дозволяють за допомогою особливих високоякісних здібностей швидко адаптуватися у своїй професійній діяльності [4]. Таким чином, перед сферою вищої освіти постає завдання підготовки затребуваних спеціалістів.

Сучасний навчальний процес має на меті надання здобувачам вищої освіти знань та вмінь, які забезпечують формування належних компетентностей виконання професійно-необхідних функцій. Не викликає сумніву той факт, що профілактична складова контенту підготовки фахівця галузі охорони здоров'я буде залишатися однією з провідних у загальній структурі університетської підготовки. При цьому саме профілактичне спрямування клінічної медицини слід вважати не тільки традиційним у формуванні фахового світогляду майбутнього фахівця, а й необхідною умовою сталого розвитку суспільства. Перш за все, йдеться про необхідність розбудови нових, міждисциплінарних розділів профілактичної науки або дисциплін, які формуються відповідно до сучасних потреб медичної галузі.

Однією з таких дисциплін можна вважати «Клінічну медицину навколишнього середовища», провідним завданням якої є визначення патологічних станів та станів препатології, що виникають під впливом чинників навколишнього середовища, встановлення механізмів біологічної дії несприятливих екологічних чинників, визначення патогномонічних критеріїв їх діагностики, обґрунтування на цій основі заходів профілактики. При цьому необхідною умовою професійного викладання відповідного навчального матеріалу є залучення фахівців саме лікувального сектору навчального процесу, а саме: терапевтів, пульмонологів, отоларингологів, невропатологів та ін.

Саме такий міждисциплінарний підхід може забезпечити фаховість викладання навчального матеріалу для фахівців лікувального профілю, не загубивши при цьому профілактичний центризм клінічної медицини, підтримуючи зацікавленість студентів у вивченні дисципліни «Клінічна медицина навколишнього середовища».

Конкурентоспроможність саме цієї навчальної дисципліни, її сучасний характер з точки зору необхідності засвоєння знань перспективи сталого розвитку можуть забезпечити її успішну вибірковість при формуванні здобувачем вищої освіти індивідуальної освітньої траєкторії.

З використанням такого методичного підходу, а саме: вибору студентом навчальних дисциплін зі списку необов'язкових вибіркових дисциплін – і формується індивідуальна освітня траєкторія студента.

З огляду на важливість набуття здобувачем вищої освіти екологічних знань клінічної спрямованості є можливим виокремити з усього комплексу екологічних проблем першочергові, які мають безпосередньо медичну спрямованість, а саме:

- сполучений вплив екологічних чинників на організм; критерії діагностики та профілактики;
- встановлення причинно-наслідкових зв'язків та механізмів між якістю присутніх чинників навколишнього середовища та станом здоров'я населення;

– вплив глобального потепління на соціальні та пов’язані з навколишнім середовищем фактори здоров’я (безпе́чність повітря, питної води, харчових продуктів);

– особливості визначення етіології, патогенезу, клініки нозологічних форм «середовищних» хвороб з урахуванням генетичних особливостей людини, їх діагностика, лікування та профілактичні заходи.

Визначені напрямки екологічної освіти фахівців у галузі знань 22 «Охорона здоров’я» слід розглядати як потенційний перелік для формування пакету вибіркових дисциплін із подальшим запровадженням їх широкого рекламного обговорення у студентському середовищі.

Література:

1. Освіта і наука в умовах глобальних трансформацій. Матеріали II Всеукраїнської наукової конференції. 26-27 жовтня 2018 р., м. Дніпро, 2018. – 314 с.

2. Скриль В.В. Конкуренстоспроможність молоді на ринку праці: сучасні виклики та напрями підвищення / В.В. Скриль, Т.О. Галайда // The scientific method (Warszawa, Poland). – 2017. - №5 (5). – Vol.1. – P. 73–76.

3. Suarta I Made. Employability skills required by the 21st-century workplace: a literature review of labour market demand / I Made Suarta, I Ketut Suwintana, IGP Fajar Pranadi Sudhana, Ni Kadek Dessy Hariyanti // Proceedings of the international Conference technology and vocational teachers (ICTVT 2017) / DOI: <http://doi.org/10.2991/ictv-17.2017.58>

4. Главецька Н.М. Конкуренстоспроможність робочої сили як виробничий фактор // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – Львів.-2001. – № 417. – С. 73–77.